

Forslag til folketingsbeslutning om et udredningsarbejde vedrørende ændringer i embedsmændenes rolle i den offentlige forvaltning. (Beslutningsforslag nr. B 112).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1777

1) Til justitsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Forberedes der i dag straffesager imod sælgere i selskabstømmersager, og kan ministeren forsikre, at oplagte sager ikke forældes, før de rejses?«

Skriftlig begrundelse

I et svar på spørgsmål nr. S 3231 stillet i august 1996 erklærer ministeren sig enig i, at der i selskabstømmersager kan rejses straffesager imod sælgere og deres rådgivere, hvis de vidste, at formålet med transaktionerne var at snyde skattevæsenet.

Frank Aaen (EL):

Justitsministeriet har i et tidligere svar erklæret, at det kunne komme på tale at rejse straffesager imod sælgere til selskabstømning. Det har vi forstået endnu ikke er sket.

Når vi forfølger denne sag ganske energisk fra Enhedslistens side, er det, fordi vi mener, det er meget stærkt krænkende for retsbevidstheden, hvis de, der løb med hovedparten af pengene i selskabstømmersagerne, bare kan nøjes med at lægge pengene tilbage efter en erstatningssag, men i øvrigt slippe for videre tiltale. Alle andre, der løber med andre folks penge, kan ikke slippe så nemt, og det kan vel ikke være sådan, at bare fordi man har slips og et såkaldt agtværdigt erhverv, så slipper man nemmere end andre.

Derfor vil jeg gerne høre ministeren, om der er straffesager på vej, og om der ikke er fare for, at sagerne snart er forældede.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg går ud fra, at spørgeren, når begrebet sælgere fremkommer, mener de oprindelige aktionærer og anpartshavere i overskudsselskaber, der har drevet den virksomhed i et selskab, som gav anledning til det skattekrav, som der var afsat midler i selskabet til at dække.

Jeg kan oplyse, at Statsadvokaten for særlig Økonomisk Kriminalitet over for Justitsministeriet har meddelt, at der ikke på nuværende tidspunkt er indledt strafferetlig efterforskning mod sådanne sælgere.

Statsadvokaten har samtidig oplyst, at de hidtidige undersøgelser ikke har givet anledning til en rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige.

Overtrædelse af særlovgivning, det vil f.eks. sige aktieselskabsreglerne, har typisk en forældelsesfrist på to år, der løber fra gerningstidspunktet. I sager om overtrædelse af straffelovens bestemmelser og om skattesvig af særlig grov karakter er forældelsesfristerne i intet tilfælde mindre end ti år, og i sager om skyldnersvig er forældelsesfristen henholdsvis fem og ti år, afhængig af om forholdet kan betegnes som særligt groft.

Statsadvokaten har oplyst, at der ved begyndelsen af den strafretlige efterforskning sker en vurdering af, om sagen måtte rumme hastende forældelsesspørgsmål, og om der efter en konkret gennemgang af de enkelte personers involvering i de faktisk hændelsesforløb er grundlag for at indlede retsskridt, der afbryder forældelsen.

Frank Aaen (EL):

Jeg er glad for at høre, at forældelsesfristerne ikke er udløbet endnu, men jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at vi faktisk er tæt på, at de første sager allerede vil være forældede afhængig af, hvilken af de to frister der er gældende.

Men skal jeg forstå ministerens svar sådan, at man i statsadvokaturen ikke mener, at der har været rimelig formodning om et strafbart forhold, eller skal jeg forstå svaret sådan, at man har haft en formodning om et strafbart forhold og derefter har gennemført en politimæssig efterforskning, som har ført til, at man ikke mente, der var et forhold alligevel?